

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

A7-0394/2011

29.11.2011

SOOVITUS

Nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ette nähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vahel
(11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

Kalanduskomisjon

Raportöör: Carl Haglund

Kasutatud tähised

- * nõuandemenetlus
- *** nõusolekumenetlus
- ***I seadusandlik tavamenetlus (esimene lugemine)
- ***II seadusandlik tavamenetlus (teine lugemine)
- ***III seadusandlik tavamenetlus (kolmas lugemine)

(Märgitud menetlus põhineb õigusakti eelnõus esitatud õiguslikul alusel.)

SISUKORD

Lehekülg

EUROOPA PARLAMENDI ÕIGUSLOOMEGA SEOTUD RESOLUTSIOONI PROJEKT..5	
SELETUSKIRI	6
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS	10
EELARVEKOMISJONI ARVAMUS.....	14
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	17

EUROOPA PARLAMENDI ÕIGUSLOOMEGA SEOTUD RESOLUTSIOONI PROJEKT

ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vahelise kalandusalase partnerluslepinguga ette nähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vahel (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

(Nõusolek)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse nõukogu otsuse eelnõu (11226/2011),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu ja Maroko Kuningriigi vahelise protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vahelise kalandussektori partnerluslepinguga ettenähtud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) projekti (11225/2011),
 - võttes arvesse nõusoleku taotlust, mille nõukogu esitas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõikele 2 ja artikli 218 lõike 6 teise lõigu punktile a (C7-0201/2011),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 81 ja artikli 90 lõiget 7,
 - võttes arvesse kalanduskomisjoni soovitusi ning eelarvekomisjoni ja arengukomisjoni arvamusi (A7-0394/2011),
1. annab nõusoleku protokoll sõlmimiseks;
 2. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide ning Maroko Kuningriigi valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

Sissejuhatus

Maroko Kuningriik on Põhja-Aafrikas asuv riik, mis piirneb Atlandi ookeani, Vahemere ja Alžeeriaga idas ning vaidlusaluse Lääne-Sahara alaga lõunas. Maroko rahvaarv on umbes 32 miljonit. Teenindussektor annab üle poole SKPst, millele tööstus lisab veel veerandi ja põllumajandus veidi üle kümnendiku. Turismi-, telekommunikatsiooni-, infotehnoloogia- ja tekstiilisektoris on viimasel ajal olnud kasv kõige suurem.

Euroopa Liidu ja Maroko vaheline assotsiatsioonileping jõustus 2000. aastal. Leping moodustab ELi ja Maroko suhete üldraamistiku poliitika, majanduse, sotsiaal-, teaduse ja kultuuri valdkonnas. Maroko on praegu Euroopa Liidu privilegeeritud partner ning suurim abisaaja Euroopa Liidu naabruspoliitika vahenditest. EL on Maroko olulisim eksporditur, riigi- ja erasektori peamine välisinvestor ning tema kõige tähtsam turismiturg.

Kalatööstus on olnud kaua aega Maroko majanduse tähtis tugisammas ning riiki peetakse Aafrika suurimaks kalaturuks. Kalandussektor annab umbes 3% SKPst ning Maroko valitsuse hinnangul on sellega otseselt ja kaudselt seotud töökohtade arv umbes 400 000.

Euroopa Ühendus ja Maroko Kuningriik sõlmisid 22. mail 2006 kalandussektori partnerluslepingu¹, mis jõustus 28. veebruaril 2007. Vastavalt nõukogu antud volitustele pidas Euroopa Komisjon Maroko Kuningriigiga läbirääkimisi kalandussektori partnerluslepingu pikendamiseks ühe aasta võrra pärast algse protokolliga aegumist. Protokoll, millega pikendati varasemat protokolliga ajavahemikuks 28. veebruarist 2011 kuni 27. veebruarini 2012, parafeeriti 25. veebruaril 2011. Üheaastast pikendamist on nüüd ajutiselt kohaldatud, kuid nõukogu vajab uue protokolliga vastuvõtmiseks veel Euroopa Parlamendi nõusolekut. Kõigist kalandussektori partnerluslepingutest on Marokoga sõlmitud lepingu protokoll oma ELilt saadava aastase rahalise toetuse määra poolest suuruselt teisel kohal.

Protokollis sisu

Lepingu kestus	4 aastat, pikendatav (28.2.2011–27.2.2015)
Protokollis kestus	4 aastat (28.2.2007–27.2.2011) + 1 aasta (28.2.2011–27.2.2012), kuulub ratifitseerimisele
Parafeeritud	29. juulil 2005 + 25. veebruaril 2011
Lepingu olemus	Segaleping
Rahaline abi	36 100 000 eurot aastas, 13 500 000 eurot on eraldatud Maroko kalanduspoliitika toetamiseks, et edendada tema vetes jätkusuutlikkust
Laevaomanike lõiv	Tuun: 25 eurot iga püütud tonni kohta Väikesemahuline püük / põhjaosa, pelaagilised liigid: 67 eurot GT kohta kvartalis

¹ Nõukogu määrus 764/2006, 22. mai 2006 (ELT L 141, 29.5.2006, lk 1).

	Väikesemahuline püük / põhjaosa, õngepüük: 60 eurot GT kohta kvartalis Tööstuslik pelaagiliste liikide püük: 20 eurot tonni kohta Põhjalähedane püük: 53 eurot GT kohta kvartalis Väikesemahuline püük lõunaosas: 60 eurot GT kohta kvartalis
Ettemaksud	Tuunipüük: 5000 eurot aastas

Protokollis sätestatakse Euroopa Liidu laevadele eraldatavad kalapüügivõimalused vastavalt varude suurusele, samuti rahaline toetus, mida EL maksab varudele juurdepääsu eest ja tegevusalapõhise toetusena. Protokollis teine eesmärk on pakkuda kahele poolele jätkusuutliku kalanduspoliitika väljaarendamiseks üldist partnerlusraamistikku.

Igal aastal saab Maroko Euroopa Liidult kokku 36 100 000 eurot rahalist toetust. See hõlmab:

- a) kuni 119 püügilitsentsi ELi laevadele väikesemahuliseks kalapüügiks, põhjalähedaseks püügiks ja tuunipüügiks, samuti kuni 60 000 tonni suurust püügitonnaži tööstuslikuks pelaagiliseks püügiks ning
- b) 13 500 000 euro suurust toetust Maroko kalanduspoliitika arenguks. Toetus vastab riikliku kalanduspoliitika eesmärkidele.

Protokolliga nähakse ette kalapüügivõimalused kuue järgmise kategooria puhul:

väikesemahuline pelaagiline kalapüük põhjaosas: 20 seinerit

väikesemahuline kalapüük põhjaosas: 30 põhjaõngejadaga kalapüügilaeva

väikesemahuline kalapüük lõunaosas: 20 laeva

põhjalähedane püük: 22 laeva

tuunipüük: 27 laeva

tööstuslik pelaagiline kalapüük: 60 000 püügitonni.

Raportööri kommentaarid ja järeldused

Välisnõustaja koostas Euroopa Komisjoni nimel järeelhindamise aruande, milles antakse hinnang Marokoga sõlmitud kalandussektori partnerluslepingu esimesele neljale aastale. Selles tuuakse välja mõned äärmiselt murettekitavad asjaolud mitmete aspektide kohta varasemas protokollis, mille pikendamist käesolev soovitus käsitleb.

Üldiselt öeldakse aruandes, et „selle uue ELi ja Maroko vahelise kalandussektori partnerluslepingu esimese nelja-aastase kehtivusperioodi tulemused valmistavad üldjoontes pettumust”. Lepingu majanduslike aspektidega on seotud arvukalt probleeme. Hindamisaruande kohaselt ei täida leping oma kaht põhieesmärki: stabiliseerida ELi turgu ja

arendada kalandussektorit. Mis puutub iga-aastase üldise nõudluse rahuldamisse kalandus- ja akvakultuuritoodete järele Euroopa turul, siis on lepingu panus „leebelt öeldes marginaalne”. Samuti öeldakse aruandes, et leping „ei ole andnud tõhusat panust Maroko kalandussektori arendamisse”.

Kuivõrd läbiräägitud kalapüügivõimalusi kasutatakse vähe, on kulude ja tulude suhe väga kehv. Hinnangus öeldakse, et:

lepingu kulu näib tegelikult kasutatud kalapüügivõimaluste suhtes väga kõrge. Euroopa laevastike hinnanguline käive on 30,2 miljonit eurot, st kõigest 0,83 eurot iga ELi poolt investeeritud euro kohta. Kasutades vastavalt lepingule (otsene ja kaudne lisandväärtus ELile) ainult Euroopa laevaomanike jõukuse loomise näitajat, kujuneb kulude ja tulude suhe ELi investeringutega võrreldes veelgi vähem muljetavaldavaks: iga investeeritud euro kohta lüuakse 0,65 eurot lisandväärtust. Need arvud... jäävad teiste kalanduslepingute vastavatest näitajatest tunduvalt madalamaks.

Need arvud näitavad selgelt kõnealuse lepingu rahalist ebaefektiivsust. Hindamisaruandes jõutakse järeldusele, et majandusliku tasuvuse seisukohast on leping kõikidest kalandussektori partnerluslepingutest kõige ebaedukam.

Samuti teevad lepinguga seoses muret ökoloogilised probleemid. Maroko vetes püütavast 11 põhjalähedase kalaliigi varudest on viis ülepüütud (merluus, besuugo, kaheksajalg, kalmaar, krevett), nelja püütakse maksimaalsetes piirides (pagrus, suursilm-hammasahven, merikogerlane, urisejalane), samal ajal kui kahte varu ei olnud andmete puudumisel võimalik piisavalt analüüsida (senegali merluus, kalmaar). Nende varude peaaegu täielik ammendamine tekitab küsimuse, kas järgitakse põhimõtet, et ELi laevad püüaksid kala ainult vastavalt varude suurusele. Kalapüük Maroko ranniku lähedal avaldab negatiivset mõju ka keskkonnale, eelkõige laialt levinud probleemide tõttu, mida põhjustavad tagasiheide, haipüük ja mereimetajate juhuslik püük pelaagiliste traalidega.

Lepingu mõju Maroko kalandussektorile on väike. Hindamisaruandes öeldakse selgelt, et leping „ei ole andnud tõhusat panust Maroko kalandussektori arendamisse”. Samuti öeldakse, et leping ei vasta Maroko konkreetsetele vajadustele ei tehniliselt ega rahaliselt. ELi rahalisel toetusel ei ole olulist makromajanduslikku mõju Maroko eelarvele.

Lisaks protokollis eespool mainitud majanduslikele, ökoloogilistele, keskkonnaga seotud ja muudele puudustele on Lääne-Saharaga seoses käimas õigusvaidlused. Kõnealuse lepingu puhul on küsitav, kas Sahrawi rahvas saab lepingust otsest kasu või mitte. Protokolliga seotud dokumentides seda delikaatset küsimust ei selgitata.

Samuti on raportööril olnud kõnealuse soovitusel Euroopa Komisjoniga keeruline koostööd teha. Nõukogule ja Euroopa Parlamendile adresseeritud protokollis pikendamise ametlik taotlus jõudis parlamendini alles 2011. aasta juuni alguses, kolm kuud pärast protokollis jõustumist. Järeelhindamise aruanne oli alguses kättesaadav ainult prantsuse keeles ning voliniku ja tema kabineti arvukatest lubadustest hoolimata tehti ingliskeelne tõlge raportööri kättesaadavaks alles juulis. Selleks ajaks oli protokoll olnud jõus juba neli kuud. Institutsioonidevahelise koostöö puudumine on takistanud raportööri tööd kogu soovitusel

eelnõu koostamise jooksul. Loodetavasti oli see erand, mitte näide sellest, kuidas komisjon kavatses edaspidi Euroopa Parlamendiga koostööd teha.

Kogu kõnealuse protsessi venimine on pannud asjaga seotud kalurid ebaselge tuleviku tõttu üsna kurnavasse olukorda. Kuid käesoleva soovitus avaldamise ajal on lõpliku hääletamiseni täiskogu istungil veel vähemalt kaks kuud aega. See annab kalandustööstusele aega protokollide võimalikuks lõpetamiseks ettevalmistusi teha. Pealegi kui täiskogu istungil toimub hääletamine detsembris, on 85% protokollide kehtivusajast juba möödunud ning lõviosa kalapüügi võimalustest ära kasutatud. Eespool mainitud majanduslikud, ökoloogilised, keskkonna- ja menetlusprobleemid on lepinguga seoses nii tõsised, et need kaaluvad üles võimaliku vastuargumendi anda protokollide pikendamiseks nõusolek.

Kokkuvõttes on väga oluline öelda, et kuigi käesoleval lepingul on ilmselgelt mõned suured puudused, ei viita see kuidagi sellele, nagu ei võiks ELil Marokoga edaspidi olla vastastikku kasulikku kalandussektori partnerluslepingut. Koostöö Maroko võimudega on kogu käesoleva soovitus koostamise jooksul olnud äärmiselt rahuldav. Lepinguga seotud probleemid ei saa panna partnerriigi, vaid pigem lepingu enda süüks. Lepingu puhul selle praegusel kujul oleks aga põhimõtteliselt vale soovitada Euroopa Parlamendil anda nõusolek protokollide pikendamiseks, kui sellel on nii palju ilmseid vigu. Euroopa Parlamendil ei ole mingit põhjust anda nõusolekut protokollide pikendamiseks, kui sellega seotud leping raiskab maksumaksjate raha, ei ole ökoloogiliselt ega keskkondlikult jätkusuutlik ega avalda olulist makromajanduslikku mõju ei ELile ega Marokole. Seepärast soovib raportöör Euroopa Parlamendil protokollide pikendamiseks nõusolekut mitte anda.

22. novembril 2011 kalanduskomisjonis toimunud hääletuse tulemused ei kajasta kahjuks raportööri seisukohta. Need ei kajasta ka arengukomisjoni ja eelarvekomisjoni arvamusi. Raportöör kahetseb, et selle tulemusena soovib kalanduskomisjon anda nõusoleku ELi ja Maroko vahelise kalandusalase partnerluslepingu protokollide pikendamiseks. Ta kavatses kasutada võimalust kinnitada oma väiteid täiskogu istungil toimuval arutelul.

8.11.2011

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vahelises kalandusalases partnerluslepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

Arvamuse koostaja: Isabella Lövin

PA_Leg_Consent

LÜHISELGITUS

ELi ja Maroko Kuningriigi vahel praegu kehtiv kalandusalane partnerlusleping jõustus 2007. aasta veebruaris. Lepingu protokollis on sätestatud ELi laevade kalastamist reguleerivad tehnilised ja finantstingimused ning ka makstav rahaline toetus. Eelmine protokoll kaotas kehtivuse 27. veebruaril 2011.

Vahetult enne protokollide kehtivuse lõppemist alustas komisjon läbirääkimisi protokollide kehtivuse üheaastaseks pikendamiseks, et võimaldada ELi laevadele endiselt juurdepääsu Maroko vetele. Praegune protokoll jõustus 28. veebruaril 2011 ning kehtib ühe aasta.

36 100 000 euro suuruse tasu eest antakse ELi laevadele maksimaalselt 119 kalapüügiluba väikesemahuliseks, põhjalähedaseks ja tuunikala püügiks, lisaks ka luba tööstuslikuks pelaagiliseks püügiks mahus kuni 60 000 tonni. Nimetatud kogusummast 13 500 000 eurot suunatakse Maroko kalanduspoliitika valdkondlikuks toetamiseks.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 2 ja artikli 218 lõike 6 punkti a kohaselt võib Euroopa Parlament protokollile oma nõusoleku anda, kuid võib ka sellest keelduda.

Eelmine protokoll sai 2010. aasta detsembris tehtud *ex-post* välishindamise tulemusena kõigist kahepoolsetest kalandusalastest lepingutest ühe kõige negatiivsema hinnangu.

Ära on kasutatud vaid 15 % valdkondlikuks toetuseks määratud vahenditest. Eriti suurde hooletusse on jäetud Maroko laevastiku moderniseerimise programm. ELi laevad on pidanud kinni kohustuslikust tööhõive sättest, kuid nii on Maroko kodanikele loodud vaid 170 uut

töökohta – see moodustab 0,04 % Maroko kaluritest. ELi laevad ei ole täielikult kinni pidanud kohustuslikust randumissättest, mis on takistanud kohalikul kalatööstusel lisandväärtust loomast.

Kalavarud on murettekitavas olukorras. Kõiki varusid peale Lääne-Sahara rannikuvete sardiinivarude kasutatakse täismahus- või ülepuügiks, ent sardiinipüüki suurendades suureneks ka niigi ülepuügi käes kannatavate stauriidide ja makrellide kaaspüük. Hinnangust on näha, et Maroko põhjaosas ei tohi kalapüüki suurendada ning mõnede kalavarude puhul tuleb seda vähendada, nii et iga ELi laevadele antud püügiluba põhjustab kohalikele kalandusettevõtjatele otsest konkurentsi. Maroko kalalaevastik on potentsiaalsete kalapüügivõimalustega võrreldes niigi liiga suur ja ELi laevade jätkuv kalapüük jätab kohalikud kalurid nende sissetulekust ja tööst ilma.

Nimetatud leping on ühtlasi kõikidest lepingutest ka kõige vähem tasuv. Iga toetuseks makstud euro eest saab EL tagasi 0,65 eurot (võrdluseks: kõikide lepingute keskmine on 1,4 eurot). Seejuures on arvesse võetud ka 780 ELi töökohta, mis tähendab, et EL subsideerib iga töökohta 45 000 euroga.

Hindamise aruandes on jõutud lõppjäreldusele, et sellel lepingul ei ole arengu seisukohast olnud Maroko kalatööstussektori elujõulisusele mitte mingit olulist positiivset mõju.

Lisaks põhjustab Lääne-Sahara vetes kalastamise küsimus märkimisväärselt suuri vastuolusid. Rahvusvahelise õiguse kohaselt on Lääne-Sahara hetkel end ise mittevalitsev territoorium (ÜRO põhikirja artikli 73 tähenduses). Seda valitseb *de facto* küll Maroko, kuid ÜRO pole Maroko ametlikku haldusõigust kunagi tunnistanud. ÜRO õigusnõustaja Hans Corelli 2002. aastal esitatud arvamuse kohaselt võib Lääne-Saharas igasuguseid loodusvarasid uurida ja kasutada ainult juhul, kui see teenib Lääne-Sahara elanike huve ning on kooskõlas nende soovidega.

Euroopa Parlamendi õigusteenistus kirjutas oma 2009. aasta maikuu avaldatud arvamuses, et rahvusvahelise õiguse kohaselt tuleb end ise mittevalitseva territooriumi loodusvaradega seotud majandustegevust läbi viies tegutseda territooriumi elanike hüvanguks ja nende soove arvesse võttes. Mõlemad nimetatud eeldused peavad olema täidetud, vastasel juhul peab EL nägema ette lepingu lõpetamise (vastavalt lepingu artiklile 15 ja protokolli artiklile 19) või rakendama seda nii, et ELi lipu all sõitvad laevad ei kuuluks Lääne-Sahara vetest kala püüdvate laevade sekka.

Pärast komisjoni paljusid „kohaliku elanikkonna” hüvangu teemalisi järelepärimisi vastas Maroko 13. detsembril 2010. aastal, esitades PowerPointi dokumendi, milles käsitletakse mõnede investimisprogrammide tulemusi neljaks piirkonnaks jagatud Marokos. Lõuna piirkonda kuulus muu hulgas ka Lääne-Sahara. Nimetatud dokumendis ei ole selgitatud, kas Lääne-Sahara elanikkond on saanud sellest lepingust sotsiaalmajanduslikku kasu. Kuigi dokumendis väidetakse, et kõikides piirkondades on loodud töökohti, on äärmiselt tõenäoline, et partnerluslepingust saavad kasu eeskätt Maroko asunikud, kes viidi okupeeritud territooriumile, rikkudes 1949. aastal vastu võetud IV Genfi konventsiooni artiklit 49. Kahetsusväärset kombel ei toetata nimetatud dokumendis ühtegi ELi järeldust ei territooriumi elanike ega Lääne-Sahara rahva kohta.

Lepingus on jäetud üldse tähelepanuta teine eeldus, ehk see, kas leping on sõlmitud kooskõlas Lääne-Sahara elanike soovidega.

Arengukomisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil teha Euroopa Parlamendile ettepanek mitte anda nõusolekut.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	7.11.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 19 -: 4 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Thijs Berman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Santiago Fisas Ayxela, Fiona Hall, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Horst Schnellhardt, Giancarlo Scottà, Jan Zahradil
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Josefa Andrés Barea, Sophie Auconie, João Ferreira, Claudiu Ciprian Tănăsescu

9.11.2011

EELARVEKOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsuse eelnõu protokoll (millega määratakse kindlaks Euroopa Ühenduse ja Maroko Kuningriigi vahelises kalandusalases partnerluslepingus sätestatud kalapüügivõimalused ja rahaline toetus) sõlmimise kohta (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

Arvamuse koostaja: François Alfonsi

PA_Leg_Consent

LÜHISELGITUS

Protokoll kehtivuse kavandatav pikendamine hõlmab ühte aastat alates 27. veebruarist 2011, mil praegune protokoll aegub. Praegune protokoll rakendati ajutiselt, kuni Euroopa Parlamendi nõusolekumenetluse lõpetamiseni. Pikendatud protokoll kehtib ühe aasta alates 28. veebruarist 2011.

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõike 2 ja artikli 218 lõike 6 punkti a kohaselt võib Euroopa Parlament nõusoleku anda või selle andmata jätta.

Teiseks hõlmab leping märkimisväärset rahastamist (36,1 miljonit eurot), mis on ebaproportsionaalne teiste seni sõlmitud lepingutega. Meie komisjon on nõudnud, et asjaga seotud parlamendikomisjonid (PECH, BUDG ja DEVE) neid lepinguid ühiselt põhjalikult arutaksid, et leida võimalused, kuidas parandada kalavarude säilitamise tagatise ning tagada parem mõju asjaomaste riikide majanduslikule ja sotsiaalsele arengule. Kui ettepanek praegusel kujul vastu võetakse, kulub sellele 25% asjaomasest eelarvereast ning see muudab sellise arutelu suuresti mõttetuks.

JÄRELDUS

Eelarvekomisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil teha Euroopa Parlamendile ettepanek

jätta nõusolek andmata.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	7.11.2011
Lõpphääletuse tulemus	+: 25 -: 8 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marta Andreasen, Reimer Böge, Lajos Bokros, Isabelle Durant, James Elles, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, László Surján, Derek Vaughan
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	François Alfonsi, Franziska Katharina Brantner, Frédéric Daerden, Jürgen Klute, Georgios Stavrakakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Josefa Andrés Barea, María Irigoyen Pérez, Baroness Sarah Ludford, George Lyon, Marisa Matias, Marit Paulsen, Ivo Vajgl

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	22.11.2011
Lõpphääletuse tulemus	+ : 12 - : 8 0 : 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Josefa Andrés Barea, Antonello Antinoro, Alain Cadec, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Marek Józef Gróbarczyk, Carl Haglund, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Struan Stevenson
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Luis Manuel Capoulas Santos, Chris Davies, Raül Romeva i Rueda, Antolín Sánchez Presedo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	William (The Earl of) Dartmouth, Ilda Figueiredo, Małgorzata Handzlik